

दैनिक

लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

हामी बोलेर मात्र
होइन पुन्याएर छाड्छौं

तपाईंको अत्यन्तै जरूरी चिठी एवं पार्सलहरू
नेपाल लगायत भारत र विश्वका प्रमुख शहरहरूमा
पठाउनु परेमा हामीलाई सम्भन्नुहोस्

सुपर काइनेटिक
कुरियर्स सर्भिस

ट्राफिक चोक हिमालयन
बैंकको साइड (सुर्य लाईफ इन्सोरेन्स भएको
भवन) फोन:- ०७१५४२५७१

वर्ष ३८ | अंक १७ | बुटवल | २०८२ पौष २७ गते, आइतबार

नेपाल संवत ११४६ | Sunday January 11, 2026

पृष्ठ ४

मूल्य रु. ६ मात्र

Lumbini

कांग्रेस विशेष महाधिवेशन आजदेखि

बुटवल । नेपाली कांग्रेसको विशेष महाधिवेशन आइतबार काठमाडौंको भृकुटीमण्डपमा उद्घाटन हुँदैछ । उद्घाटन सत्रको सभापतित्व कांग्रेस काठमाडौं जिल्ला सभापति सबुज बानियाँले गर्नेछन् ।

उद्घाटनसत्रपछिको बन्द सत्रको सभापतित्व भने जेष्ठ सदस्यले गर्नेछन् । विशेष अधिवेशनको पक्षमा खुलेका महाधिवेशन प्रतिनिधिहरूमध्ये जेष्ठ सदस्यले बन्दसत्रको सभापतित्व गर्ने तय भएको हो । तर कसले गर्ने भन्ने टुंगो नलागेको विशेष महाधिवेशन व्यवस्थापन समिति सचिवालय प्रमुख मनोजमणि आचार्यले जानकारी दिए ।

विशेष महाधिवेशनको सचिवालयका अनुसार भने पहिलो विशेष महाधिवेशनका प्रतिनिधिसमेत रहेका ओमकार श्रेष्ठ र पूर्वउपसभापतिसमेत रहेका गोपालमान श्रेष्ठमध्ये एकले बन्दसत्रको सभापतित्व गर्नेछन् ।

पाटीका ५४ प्रतिशत महाधिवेशन प्रतिनिधिहरूले हस्ताक्षर गरेर पार्टी विधानको धारा १७(२) बमोजिम विशेषको माग गरेका हुन् । सोहीअनुसार आइतबार विशेष महाधिवेशन उद्घाटन हुँदैछ ।

आचार्यले २०१४ सालमा मोरङमा भएको विशेष महाधिवेशनको उद्घाटनको सभापतित्व तत्कालीन मोरङ सभापतिको हैसियतले गिरिजाप्रसाद कोइरालाले गरेको र अहिले यहाँ काठमाडौंको सभापतिले गर्ने जानकारी दिए ।

महामन्त्रीद्वय गगन थापा र विश्वप्रकाश शर्माको नेतृत्व तथा २ हजार ४८८ जनाले हस्ताक्षर गर्दै विधानको धारा १७(२)अनुसार विशेष महाधिवेशन मागेकाले २७ र २८ पुसमा विशेष महाधिवेशन आयोजना हुँदैछ ।

एकै चरणमा चुनाव हुनुपर्छ : ओली

बुटवल । नेकपा एमालेका अध्यक्ष केपी शर्मा ओलीले पार्टीका नेता-कार्यकर्तालाई निर्वाचनमा केन्द्रित हुन निर्देशन दिएका छन् । शनिबार बसेको केन्द्रीय कमिटी बैठकमा ओलीले निर्वाचनको वातावरण पूर्णरूपमा नबने पनि मुलुक ढिलो-चाँडो निर्वाचनमा जानैपर्ने बताए ।

‘अहिले पनि निर्वाचनको वातावरण बनेको छैन,’ ओलीले भने-‘राजनीतिक दलका नेतामाथि लाञ्छना लगाउने, आरोप लगाउने र फसाउने प्रयास कायमै छन् । तर ढिलो-चाँडो देश निर्वाचनमा जानैपर्छ, त्यसका लागि पार्टी सबै तयार छ ।’

ओलीले विभिन्न बहानामा निर्वाचन सार्ने प्रयास भइरहेको आरोप लगाउँदै एकै चरणमा निर्वाचन गर्नुपर्नेमा जोड दिए । ‘चरण-चरणमा निर्वाचन गर्ने खेल स्वीकार्य छैन । जे गर्ने हो, न्यूनतम राजनीतिक सहमतिका आधारमा गर्नुपर्छ ।’- उनले भने ।

फागुन २१ गते नै निर्वाचन हुन सक्ने संकेत गर्दै ओलीले कार्यकर्तालाई सजग रहन आग्रह गरे । ‘निर्वाचन जित्नेबेला पनि हुन सक्छा फागुन २१ मै पनि हुन सक्छ । त्यसैले सबै साथीहरू तयारी अवस्थामा रहनुपर्छ ।’- उनले भने ।

उनले समानुपातिकतर्फ पार्टीले सर्वसम्मत रूपमा बन्दसूची सिफारिस गरिसकेको जानकारी दिँदै प्रत्यक्षतर्फ नाम सिफारिस गर्दा देखिएका विवाद पार्टी निर्देशनअनुसार समाधान गर्न आग्रह गरे ।

ओलीले आफ्नो पार्टीको हस्तक्षेपकारी भूमिका र लोकतन्त्रका पक्षधर अन्य दल र नागरिक समाजको प्रयासमा प्रतिगमनको थप शुर्खला रोक्न सफल भएको दावी गरेका छन् ।

» बाँकी ३ पेजमा

भाँडियो

रास्वपा-उनेपा एकता

बुटवल । राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा)ले उज्यलो नेपाल पार्टीसँग पुस १४ गते भएको सहमतिलाई अगाडि नबढाउने निर्णय गरेको छ ।

उज्यालो नेपालसँगको सहकार्य टुटेपछि शनिबार दिउँसो आकस्मिकरूपमा जुममाफर्त्त बसेको सचिवालय बैठकले एउटा मात्रै निर्णय गरेको नेता शिशिर खनालले जानकारी दिए ।

‘उज्यालो नेपालसँग पुस १४ गते एउटा सहमति भएको थियो,’ उनले भने-‘त्यो सहमति अहिलेलाई अगाडि नबढाउने एउटा मात्रै निर्णय भएको छ ।’ पार्टीको पदीय भागबन्डा र राजनीतिक विचार नमिलेको भन्दै कुलमानले रास्वपासँगको सहकार्य तोडेका छन् ।

सरकारबाट बाहिरिएपछि र रास्वपासँगको सहमति तोडिएपछि कुलमान आफै अध्यक्ष भएर पार्टी हौकन अग्रसर भएका हुन् । उज्यालो नेपालको शनिबार बसेको केन्द्रीय समिति बैठकले घिसडलाई पार्टी अध्यक्ष बनाउने निर्णय समेत गरिसकेको छ ।

उज्यालो नेपाल पार्टीका उपाध्यक्ष डा.तारा जोशीसहित तीन नेता राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीसँग एकताको पक्षमा उभिएका छन् । वैकल्पिक शक्तिहरू एकजुट हुनुपर्ने भन्दै उनीहरूले एकता भंग गर्न नहुनेमा जोड दिएका हुन् । कुलमान घिसडले उज्यालो नेपालको अध्यक्षता लिएको सन्दर्भमा जोशीसहित केन्द्रीय सदस्य डा. विशाल भण्डारी र सज्जीव भट्टाराले रास्वपामै रहन वार्ता गरिरहेका छन् ।

सुदूरपश्चिम प्रदेशसभाका सदस्य समेत रहेका डा.जोशी, केन्द्रीय सदस्य डा.विशाल भण्डारी र सज्जीव भट्टाराले रास्वपामै समाहित हुने भएका छन् । अरू केही केन्द्रीय सदस्य पनि रास्वपामा रहन चाहेको बताइएको छ ।

चुनाव जित्न

प्रचण्ड घुम्दैफिदै रूकुम पूर्व

चुनाव जितेर राजनीतिमा प्रभाव राखिराख्ने चाहनाले पुष्पकमल दाहाल प्रचण्डले हरेक चुनावमा क्षेत्र बदल्न बाध्य छन् । २०६४ सालदेखि चुनावी मैदानमा उत्रेका राजनीतिका चतुर खेलाडी उनले अहिलेसम्म क्षेत्र बदल्दै जित्दै आएका छन् ।

बुटवल । हरेक चुनावमा क्षेत्र फेर्दै चुनाव जित्दै आएका नेपाली कम्युनिष्ट पार्टीका अध्यक्ष पुष्पकमल दाहाल प्रचण्ड अहिले कहाँबाट चुनावमा उद्गान ? यो प्रश्नको उत्तर शनिबार उनले रूकुम पश्चिम पुगेर दिए ।

उनले भने-‘यसपाली म रूकुम पूर्वबाट चुनावमा उठ्ने छु । रूकुम पूर्वबाट चुनावमा उठ्ने भएपछि यहाँ पनि आइरहन्छु । यहाँको विकासमा पनि मेरो उत्तिकै ध्यान जाने छ ।’

रूकुम पश्चिमका प्रभावशाली नेता जर्नादन शर्माले साथ छोडेर नयाँ पार्टी खोलेपछि चुनौती थपिएको ठानेका प्रचण्डले आमसभामा बोल्दै भने-‘यहाँको विकासमा म सधैं लागिरहने छु, म तपाईंहरूसँगै छु । प्रचण्डले पाँचौपल्ट चुनाव लड्ने क्षेत्र फेर्दैछन् । पार्टी संगठनभित्र विरोधीलाई पेलेर किनारा लगाउँदै आएका प्रचण्डका लागि आम चुनावमा भिड्नका लागि कठिन भएकाले क्षेत्र फेर्दै हिँड्ने गरेको आरोप लागेको छ । उनका समर्थकहरू भने प्रचण्ड गतिशील भएकाले क्षेत्र फेर्दै आएको बताउँछन् ।

संगठनमा चार दशकदेखि एकछत्र राज गर्दै आएका उनले पार्टीलाई आफ्नो अनुकुल चलाउन धेरैपल्ट नाम फेरेका छन् । गठबन्धन पनि कहिले कांग्रेस त कहिले एमालेसँग गरेका छन् । फागुन २१ गते हुने चुनावमा बलियो प्रतिस्पर्धी बन्न उनले माधव नेपालको एकीकृत समाजवादीसहित विभिन्न साना पार्टीलाई मिसाएर माओवादी पार्टीलाई नेकपामा रूपान्तरित गरेका छन् । आगामी चुनावमा गठबन्धन को-कोसँग हुन्छ भन्ने टेगान छैन, तर उनले आफ्नो सुरक्षित क्षेत्रको टुंगो लगाएर नेपाली राजनीतिको एउटा खेलाडी भइरहने विषयलाई टुंगो लगाएका छन् । रूकुम पूर्व तत्कालीन माओवादीको आधार इलाका हो, जहाँ उनको पार्टीको जनाधार बलियो देखिन्छ ।

आगामी चुनावमा प्रचण्डका लागि रूकुम पूर्वसहित विभिन्न पाँच जिल्लाबाट चुनाव लड्न प्रस्तावसहित सिफारिस भएको थियो । उनले पार्टीका शीर्ष नेताहरूलाई रूकुम पूर्व र सिन्धुलीको अवस्था बुझ्न लगाए । सिन्धुलीको जनमत चलायमान भएकाले समस्या पर्न सक्ने आँकलन भएपछि दाहालको रोजाई रूकुम पूर्व भएको हो ।

गएको प्रतिनिधिसभाको चुनावमा नेकपा माओवादीका पूर्ण धर्ती १२ हजार २ सय ६२ मत ल्याएर विजयी भएका थिए । उनका प्रतिस्पर्धी एमालेका कैलाश मल्लले ५ हजार २ सय ११ मत ल्याएका थिए ।

त्यस्तै, स्वतन्त्र उम्मेदवार चन्द्र भौक्रीले ८ सय ९६ मत ल्याएका थिए । राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टीका खिमबहादुर खत्रीले ५ सय ८६ मत मंगोल नेशनल अर्गनाइजेसनका रतनबहादुर बुढाले ४ सय ६४ मत र नेम्स्लिफ्ट सिपल्स पार्टीका बलबहादुर बुढाले ३ सय ३ मत ल्याएको निर्वाचन आयोगले जनाएको छ । त्यसबेला कांग्रेस, माओवादी केन्द्र र

नेकपा एसको गठबन्धन थियो ।

अहिले रूकुम पूर्वमा ३४ हजार ९ सय ६३ मतदाता छन् । २०७९ सालमा गोरखा क्षेत्र नं. २ बाट उम्मेदवारी दर्ता गराएपछि प्रचण्डले आफूले देशका धेरै भाग र क्षेत्रबाट चुनाव लडेर रेकर्ड बनाएको बताएका थिए ।

‘म पहिला रोल्पा, काठमाडौं, मधेशमा सिरहा र चितवनबाट निर्वाचन लडेको छु । पूर्व-पश्चिम, मधेश-पहाड घुम्दै चुनाव लड्ने सायद नेपालको इतिहासमा म नै पहिलो भएको छु कि जस्तो लागेको छ ।’-उनले भनेका थिए ।

२०७४ सालमा तत्कालीन माओवादी र एमालेबिच गठबन्धन हुँदा चितवन ३ बाट प्रचण्ड ४८ हजार २६९ मत पाएर विजयी भए । उनका निकटतम प्रतिस्पर्धी राप्रपा प्रजातान्त्रिकका विक्रम पाण्डेले ३८ हजार ९४२ मत पाएका थिए । प्रचण्डले संविधानसभा र प्रतिनिधिसभा निर्वाचनमा चारपटक मत हाल्दा आफूलाई एकपटक मात्र मत हालेका छन् । २०७४ सालको प्रतिनिधिसभामा चितवन ३ बाट उम्मेदवार बन्दा मात्रै उनले मतदान गर्न पाए । २०७० सालको दोस्रो संविधानसभामा प्रचण्डले काठमाडौं १० र सिरहा ५ बाट निर्वाचन लडे । काठमाडौंबाट नेपाली कांग्रेसका राजन केसीले २० हजार ३९२ मत ल्याउँदा प्रचण्डले १२ हजार ८५२ मत ल्याएर तेस्रो भए । प्रचण्डले सिरहा ५ बाट १५ हजार २ सय ४४ मत ल्याएर विजयी भए । शान्ति प्रक्रियामा आएपछि

२०६४ सालको पहिलो संविधानसभाको निर्वाचनमा प्रचण्ड रोल्पाबाट निर्वाचित भए । पहिलोपटक चुनावमा उद्गान उनले रोल्पा क्षेत्र नम्बर २ र काठमाडौं १० बाट उम्मेदवारी दिएका थिए । उनी त्यो समयमा रोल्पा र काठमाडौं दुवै क्षेत्रबाट विजयी भए । पछि उनले रोल्पा २ छोडेर काठमाडौं रोजे ।

चुनाव जित्न क्षेत्र बदल्दै आएका उनले पार्टीको नाम पनि पटक-पटक फेरेका छन् । राजनीति सुरु गर्दा प्रचण्ड तत्कालीन कम्युनिस्ट पार्टीको पुष्पलाल समूहमा आबद्ध थिए ।

प्रचण्ड नेकपा मशालको पहिलोपटक महामन्त्री भए । त्यसको दुई वर्षपछि २०४८ सालमा पार्टीको नाम एकता केन्द्र भयो । २०५२ सालमा जनयुद्ध सुरु गर्नुअघि उनले पार्टीको नाम नेकपा माओवादी राखे ।

त्यसपछि २०६५ सालमा माओवादी र एकता केन्द्रबिच एकता भयो । पार्टीको नाम एकीकृत माओवादी राखियो । प्रचण्डले फेरि आफैँबाट फुटेर गएका पूर्वमाओवादीहरूसँग एकता गरे, त्यसपछि फेरि पार्टीको नाम फेरियो । अनि बन्थो माओवादी केन्द्र । एमालेसँगको एकतापछि त्यो नाम फेरिएर नेकपा भयो । अहिले १६ वटा पार्टी मिलाएर नेपाली कम्युनिस्ट पार्टी राखेका छन् । पार्टीको नाम बदल्दै र हरेक चुनावमा क्षेत्र बदल्दै जित्दै आएका प्रचण्डका निम्ति यसपाली जित हात लाग्छ कि लाग्दैन त्यो हेर्न फागुन २१ को नतिजासम्म कुनैपर्नेछ ।

प्राणीशास्त्रबारे दोस्रो राष्ट्रिय

सम्मेलन बुटवलमा

बुटवल । प्राणीशास्त्रसम्बन्धी दोस्रो राष्ट्रिय सम्मेलन बुटवलमा सुरु भएको छ । प्राणी शास्त्र केन्द्रीय विभाग र नेपाल जोलोजिकल सोसाइटीको संयुक्त आयोजनामा दुई दिने नेशनल कांग्रेस अफ जुलोजी शनिबारदेखि सुरु भएको हो । सम्मेलनअन्तर्गत शनिबार सोसाइटीको साधारणसभा भएको छ । आइतबारबार नेशनल कांग्रेस अफ जोलोजीको मुख्य कार्यक्रम हुनेछ । सम्मेलनको बुटवल उप-महानगरपालिकाका प्रमुख खेलराज पाण्डेले उद्घाटन गरे ।

सो अवसरमा बोल्दै पाण्डेले प्राणीको अध्ययन अनुसन्धान जरूरी रहेको र आगामी वर्ष बुटवलमा सम्मेलन भए सम्पूर्ण खर्च उप-महानगरले व्यहोर्ने बताए । कार्यक्रममा संस्थाका महासचिव डा. हरिप्रसाद शर्माले माछादेखि हात्तीसम्मका प्राणीको तथ्याङ्क संकलन गरिरहेको र प्रतिवेदन सरकारलाई

बुझाउने जनाए ।

प्रदेश अध्यक्ष बाबुराम बज्जाडेले सातै प्रदेशका प्राणी शास्त्रीहरूको जमघट बुटवलमा भएको र दुई दर्जन कार्य पत्र पेश हुने बताए । दुई दिने सम्मेलन पछि बुटवल घोषणा पत्र जारी हुने बज्जाडेले जनाए ।

कार्यक्रमलाई बुटवल उप-महानगरपालिकाले मुख्य सहयोग गरेको उनले जानकारी दिए । सम्मेलनमा प्राज्ञिक, वैज्ञानिक, अनुसन्धानकर्ता र विद्यार्थीहरूलाई प्राणी विज्ञानको सबै पक्षमा अनुसन्धानको निश्कर्ष प्रस्तुत गर्नु सम्मेलनको उद्देश्य रहेको नेपाल जोलोजिकल सोसाइटीका अध्यक्ष प्राध्यापक प्रा.डा. महेन्द्र महर्जनले बताए ।

सम्मेलनमा जैविक विविधता र पारिस्थितिक प्रणाली, मानव वन्यजन्तु द्वन्द्व र न्यूनीकरणलगायतका विषयमा छलफल हुने उनले जानकारी दिए । सम्मेलनको दोस्रो दिन नुवाकोटमा सेमिनार हुनेछ ।

ASIAN HOTEL BUTWAL

"A Complete Hospitality & Service"

Butwal-10, Kalikanagar
Rupandehi, Nepal

071-419003, 419004,
+977-9857039191

gmasianhotels@gmail.com

सम्पादकीय

राष्ट्रपति रनिङ शिल्डको सन्देश

बालबालिकाको प्रतिभा पहिचान र स्वस्थ जीवनशैली प्रवर्धन गर्ने उद्देश्यले सरकारले वर्षेनी राष्ट्रपति रनिङ शिल्ड प्रतियोगिता आयोजना गरिरहेको छ । विद्यालय तहमा खेलकुदका गतिविधि सञ्चालन हुँदा त्यसले उनीहरूको पठनपाठनमा पनि सकारात्मक प्रभाव पार्छ । हरेक पालिकाभित्र विद्यालय तहस्तरीय खेलकुद प्रतियोगिता सञ्चालन गर्न संघीय सरकारले जुन प्रयास गरेको छ, यसले खेलकुद स्वस्थ जीवनका लागि अनिवार्य भन्ने सन्देशलाई व्यवहारिक कार्यान्वयनमा बल पुगेको छ । खेल क्षेत्रमा न्यून लगानी र पूर्वाधार विकास भएका बेला यो प्रतियोगिताले सकारात्मक सन्देश दिएको छ ।

हुने बिरुवाको चिल्लो पात भनेभैँ कुनै विषयमा अब्बल हुनेहरू सानैदेखि त्यस्तो लक्षण देखाएका हुन्छन् । कुनै व्यक्तिभित्र रहेको प्रतिभा बाहिर निकाल्न अनुकुल वातावरण आवश्यक हुन्छ । अभ्र बालबालिकामा सिक्ने, जान्ने र आफ्नो क्षमता बाहिर ल्याउने हुटहुटी तीव्र हुन्छ । घरपरिवार, समाज र विद्यालयले उनीहरूको क्षमता बाहिर ल्याउन अनुकुल वातावरण बनाईदिने हो भने उनीहरूभित्र रहेको क्षमता बाहिर आउँछ । बालबालिका प्रवल सम्भावनाका खानी हुन् । त्यो सम्भावनालाई चिन्ने र चिनाउने अवसर दिने वातावरण तयार गर्न सक्दा अब्बल देखिन सक्छन्, त्यसले समाज र मुलुकलाई सकारात्मक प्रभाव पार्न सक्छ । उनीहरू अरूका लागि पनि प्रेरणापुञ्ज बन्न सक्छन् । राष्ट्रपति रनिङ शिल्ड प्रतियोगिता त्यस्तै प्रेरणापुञ्ज बन्न सक्छ । खेल व्यक्तिको जीवनमा अनिवार्य आवश्यक छ, अभ्र बालबालिकाको शारीरिक र मानसिक विकासका लागि अपरिहार्य छ ।

बुटवल उप-महानगरपालिकाले राष्ट्रपति रनिङ शिल्ड प्रतियोगिता पुष २६ गतेदेखि २८ गतेसम्म आयोजना गरेको छ । प्रतियोगितामा बुटवल उप-महानगरपालिकाभित्रका ४२ विद्यालयबाट छात्र ९ सय ८१, छात्रा ६ सय ७ गरी १ हजार ५ सय ८८ विद्यार्थीले भाग लिएका छन् । एथलेटिक्सतर्फ (दौड, ज्याम्पिलङ थ्रो, सटपुट,लङ्ग जम्प, त्रिपल जम्प) करौँतेतर्फ ६ र तेक्वादोतर्फ ६ वटा तथा भलिबल र कबड्डी खेल विधाहरूमा ३ सय ५० जना खेलाडीहरू पुरस्कृत हुनेछन् । बुटवलमा आयोजना हुने यो खेलकुद मेलामा बुटवलका विद्यार्थीहरूको उत्कृष्ट प्रतिभा हेर्ने अवसर हो । यो प्रतियोगितामा सहभागी हुने विद्यालयको संख्या वर्षेनी बढिरहेको छ । प्रतियोगितामा सहभागी विद्यालय र विद्यार्थीको उत्साहले प्रतियोगिता आयोजना गर्नुको औचित्य पुष्टि भएको छ । बालबालिकामा पठनपाठनमा मात्रै नभई अरू विषयमा पनि प्रतिस्पर्धी बन्न प्रेरणा मिलेको छ ।

प्रतियोगितालाई विवादमुक्त बनाउन आयोजकले ध्यान दिनुपर्छ । प्रतिस्पर्धी वातावरण तयार गरी जीत हासिल गर्नु स्वभाविक हो । तर जित्दा ठिकै तर जित्न नसक्दा अराजक अवस्था निम्तिने जोखिम बढ्दै गएको छ । समाजमा बढ्दो यस्तो अराजकता यहाँ पनि सल्किन सक्छ । स्वच्छ प्रतिस्पर्धा नै खेलको सर्वोत्तम नियम भएकाले यो नियमको पालना नै महत्वपूर्ण हुन्छ । नयाँ पुस्तालाई राम्रो संस्कार दिन सक्नु नै राम्रो उपलब्धि हो । अभ्र यो प्रतियोगिता सञ्चालन भएको केही वर्ष बितेकाले प्रतियोगिताका कमिकमजोरीलाई सुधार गर्दै अब्बल बनाउन पहलकदमी लिनुपर्छ । राष्ट्रपति संस्था जोडिएको प्रतियोगिता भएकाले पनि संस्थाको गरिमा र प्रतिष्ठाको पनि ख्याल गर्नुपर्छ ।

एच.के. श्रेष्ठ

गोरखा राज्यका संस्थापक राजा द्रव्य शाहाको भावि सन्तति पृथ्वीनारायण शाहा राजा नरभूपाल शाहा र रानी कौशल्यवतीका जेष्ठ सुपुत्र थिए । वि.सं.१७७९ पौष २७ गते जन्मेका उनी शाहा बंशीय इतिहासमा कुलदीपकको रूपमा उदाए र वडामहाराजधिराजको हैसियत कायम गर्न सफल भए । यस्तो महान सफलता हासिल गर्नमा अरू राजाभन्दा उनी निश्चित रूपमा युनिक र आश्चर्यजनक विशेषता र प्रतिभाले ओतप्रोत थिए । वि.सं. १७९९ चैत्र २५ गते नरभूपाल शाहको मृत्युपछि पृथ्वीनारायण शाह गोरखाको राजा भए । पृथ्वीनारायण शाहाको जजमेन्ट हलका ढंगले गर्न अन्याय हुन्छ । उनी क्षमावान राजा, कुसल शासक, नेतृत्वकारी गुणका नेता, वीर योद्धा, महत्त्वकांक्षी तथा दुरदर्शी र युद्धकलामा चतुर लडाकु थिए ।

सबै जात जाति, समुदाय र व्यक्तित्वहरूका अनि शत्रुको पनि सम्मान गर्ने गुणका हुन्, उनी । उनी समृद्ध, एकीकृत र अखण्ड नेपाल बनाउने महापुरुष हुन् । उनको योगदानले बाइस चौबीस राज्यमा विभक्त, फोहोर राज्यहरू एउटै नेपाल बन्यो । एकीकृत, समृद्ध र अखण्ड नेपालको एउटै अभीष्ट उनको पूरा भयो । नेपालमा पृथ्वीनारायण शाहको त्यति नै योगदान छ, जति अन्य देश एकीकरण गर्ने महारथीहरूका । ग्रीसका अलेकजान्डर महान्, रुसका पिटर, जर्मनीका बिस्मार्क, बेलायतका एणबर्ट, फ्रान्सका नेपोलियन, चीनका क्वीन सेन ह्वाङ, अमेरिकाका जर्ज वासिङ्टन, जापानका ओडा नोबुएन्जा, टोकुगावा र इएसु, इटलीका क्यामिलो व्याभोर जिसेप ग्यारिबाल्डी आदिको अग्र पतिमा पर्दछन् ।

भारतलाई एकीकृत पार्ने भारतीय होइनन्, बेलायती उपनिवेशवादी सोहेबहरू हुन् भन्दा अन्यथा मान्नु नपर्ला । आजका भारत, पाकिस्तान र बंगलादेशलाई एउटै राज्य बनाउने बेलायती हुन्, भारतीय होइनन् । बेलायती साम्राज्य विस्तार गर्ने क्रममा इस्ट-इन्डिया कम्पनीले भारतलाई उपनिवेश बनायो । उपनिवेशवादीले आफ्नो स्वार्थ पूरा गर्न सयौँ राजा रजौटामा विभाजित भारतलाई एउटै उपनिवेश बनाएर शासन गर्‍यो । त्यसैले भारत एकीकरणको जस भारतीयलाई होइन, बेलायतीलाई जान्छ । उनीहरूले नै इन्डिया नामाकरण गर्दै एउटै भू-भाग बनाएका हुन् । महात्मा गांधीले त बेलायती उपनिवेशबाट भारतलाई मुक्त पारेका हुन् । भारत स्वतन्त्र हुँदा माहमद जिन्नाले पाकिस्तान बनाएका हुन् । यस अर्थमा भारतलाई एकीकृत गर्ने सात समुद्रपारिका बेलायती हुन्, भारतीय होइनन् । तर सन् १९४७ मा भारत स्वतन्त्र हुँदा एकीकृत भारत पछि बंगलादेश बनेर पाकिस्तानसहित तीन राज्यमा बिखण्डित हुन पुग्यो । तर, पृथ्वीनारायण शाहले बेलायती उपनिवेशविरोध उभिएर अखण्ड नेपाल बनाए । तर भारतका पाँच सय ३६ राजाहरू आफ्नो देश जोगाउन नसकेर बेलायती उपनिवेशमा परिवर्तित भए । नेपाल विश्वका दुई सय बढी देशहरूमध्ये चौबीसौँ पुरानो मुलुक हो, जो भारतभन्दा दुई सय वर्ष जेठो छ । यसको जस पृथ्वीनारायण र उनका सहयोगीहरूलाई जान्छ । त्यसैले ती सबै महान् हुन्, जसले समृद्ध, एकीकृत र अखण्ड नेपाल बनाए ।

तर नेपाली कांग्रेस २००७ सालको क्रान्तिको घोषणा कार्यान्वयन गर्न राजा त्रिभुवनको आनाकानी र पछि राजा महेन्द्रको प्रजातान्त्रविरोधी भएकाले राजा र उनका पुर्खाबारे कहिल्यै खुलेर बोल्न चाहेनन् । पृथ्वीनारायण शाहवंशको हुनुमा उनको दोष थिएन । कुरा उनी कुन वंशका थिए भन्ने भन्दा पनि उनले के गरे र उनको योगदान के-कति थियो भन्ने अहम पक्ष हो ।

पृथ्वीनारायणले जनतासँग मिलेर नेपाल एकीकरण गर्ने महाअभियानको नेतृत्व मात्र गरेनन्, त्यसलाई सफल पारेर छोडे । उनी काठमाडौँ प्रवेश गर्दा उल्लेख्यमा क्रिस्चियनहरू बाइबल बोकेर आइसकेका थिए । भारतबाट पहिले मुसलमान र पछि क्रिस्चियनबाट लखेटिएका हिन्दुहरूलाई त्राण दिन पृथ्वीनारायण असली

हिन्दुस्तान बनाउन लागेका थिए । नेपालबाट हट्नुपरेको बदला क्रिस्चियनहरूले कति धार्मी नाककान काटेको दुष्टप्रचारसहितको प्रोपोगान्डा गरे । तर त्यति नाक काट्न कति जनसंख्या चाहिन्छ ?

पृथ्वीनारायणको निधनपछि कान्छा छोरा बहादुर शाहले मात्र बाबुको अभियानलाई निरन्तरता दिए । नेपाललाई पूर्वमा टिष्टादेखि पश्चिममा किलला काँगडासम्म पुर्‍याए । तर दिब्योपदेशमा भनिएभैँ उनका सन्तानले गर्न सकेनन् । पृथ्वीनारायणले भनेका थिए-‘अंग्रेज बडा चतुरो जाति हो । लडाईँ, भगडा नगरी छलकपटहरू गरेर भए पनि हाम्रो देशमा आउन सक्तछ ।’

नभन्दै नेपालसँग लडाइँमा नसकेपछि अंग्रेजले नेपाली दरबार, जो सत्ताको हालीमुहाली गरेर बसेको थियो, त्यसैमा भगडाको बिउ रोपेर मलजल गरेको नेपाली शासकले पतै पाउन सकेनन् । शाह राजाहरू मोजमस्ती, पारिवारिक कलहबाट कहिल्यै बाहिर निस्कन नसक्ने गरी फसे । भारतमा भन्नु भन्नु पकड जमाइरहेका बेलायतीहरूले मजासँग खेले । यो अर्कै पाटो हो, पृथ्वीनारायण शाहलाई चार आयामबाट हेर्‍यो भने छर्लङ्ग हुनसक्छ । पछिल्लो, नेपाल एकीकरणकालका पृथ्वीनारायण । दोस्रो, जहानियाँ राणाकालका पृथ्वीनारायण । तेस्रो, पञ्चायतकालका पृथ्वीनारायण र चौथो, लोक गणतन्त्रका पृथ्वीनारायण । एकीकरणकालका पृथ्वीनारायणले सिंगो मुलुकको परिचय दिए । नेपालीलाई नेपाली पहिचान दिने उनै हुन् । उनले नेपाल एकीकरण गरे । नेपाली राष्ट्रियताको जगेर्ना गरे । नेपाल राष्ट्र निर्माण गरे ।

राणाकालीन नेपाली शासकले विदेशीसँग सम्झौता गरेर निमुखा नेपाली जनतालाई शासन गरेर बसे । राणाहरूले पृथ्वीनारायणको संकेतका रूपमा उनका सन्तानहरूलाई खोपीमा राखेर आफूले शासन गरे । उनीहरूले के भ्रम दिन खोजे भने अगाडिको पुस्ताको गुण पछिल्लो सन्तानले बोको हुन्छ, तर सत्यसावित के भएको छ भने पहिलो पुस्ताको गुण दोस्रो पुस्तामै आउँदैन । सन्तानमा गुण आउने होइन, संस्कार आउने हो । राजसंस्कारविहीन राजाहरूमा के गुण हुन्थ्यो र आउनु ? फलस्वरूप, राजाहरू मोजमस्तीमै भुलिंरहे । राणाहरूले जहानियाँ शासनलाई टिकाइरहे । पृथ्वीनारायणको पुस्तालाई वैदिक विधिअनुकूल हुने गरी बिरालो बाँधेर एकसय चार वर्षसम्म शासन गरे ।

तेस्रो खण्डमा पृथ्वीनारायणको विरासतलाई राजा महेन्द्रले पारिवारिक सम्पति र शासनको उत्तराधिकार प्राप्तिका लागि दुरुपयोग गरे । नेपाल एकीकरण गर्ने सुधारको रूपमा पृथ्वीनारायणले आर्जन गरेको ख्यातिलाई पञ्चायती शाहहरूले महादुरुपयोग गरेर जनताको विरासतमा होइन्, पृथ्वीनारायण जस्ता महापुरुषलाई शाहमा खुन्च्याएर ब्रह्मलुट गरे । निहित स्वार्थपूर्ति गर्न चरम दुरुपयोग गरे । हाम्रा पुर्खा पृथ्वीनारायण शाहले बनाएको मुलुक हो भनेर नेपाललाई नै पत्रिक अंशको रूपमा लिए । जनताका नायकलाई जनताको दुस्मनको कित्रामा उभ्याएकाले शाहवंश नै सक्तियो । तर पृथ्वी

महिमा उजागर हुँदैछ ।

चौथो चरणको बहुदलीय प्रजातन्त्रकालका शासकहरू भ्रुण्ड भ्रुण्डमा विभक्त भए । पृथ्वीनारायणप्रति भिन्न दृष्टिकोण राखे । भिन्न विचार, सिद्धान्त र दर्शनले आ-आफ्नै कोणले सामन्त, महासामन्त र अधिनायकवादी भनेर हेरे, तर लोक गणतान्त्रिककालमा त्यो पटाक्षेप भएको छ । पृथ्वीनारायणका सालिक ढालेहरू पनि भत्किएका छन् । सामन्त, महासामान्त र अधिनायकवादी भनेहरू पनि चकमन्न हुन पुगे । राष्ट्रिय एकता त चाहिने रहेछ । ? बाइस चौबीसे राज्यहरू रहेका भए के सिंगो नेपाल रहन्थ्यो ? काँग्रेस कम्युनिस्टहरू विभिन्न विचार सिद्धान्तबाट अभिप्रेरित छन् । उनीहरूले आ-आफ्नै कोण र स्कुल अफ थटबाट राजतन्त्रलाई सामन्त, अधिनायकवादी, पछोटे, अप्रजातान्त्रिक शक्ति केन्द्रको रूपमा हेरेका र बेहोरेका थिए । राजा वीरेन्द्रको वंश विनास र राजतन्त्रको अन्त्य भएर गणतन्त्रको पटाक्षेपपछि भत्किने पालो पृथ्वीनारायणको सालिक ढालेहरूको आयो ।

साना-साना राज्य रजौटमा विभाजित बाईसे चौबीसे राज्यका देशलाई एउटै राष्ट्रिय एकताका अभियानका नायक पृथ्वीनारायण हुन् । पञ्चायतकालभरि राजाले प्रजातन्त्रको हत्या, निर्वाचित सरकार अपदस्थ र सैनिक कू का बलमा एकदलीय शासन लादेर ब्रह्मलुट गरे । पृथ्वीसनारायणको इतिहास साक्षी छ, उनमा एकलो निरंकुश राजाभन्दा जनताको राजा हुने इच्छा रहेको देखिन्छ, म विराज बखतीलाई काजी बनाउन चाहन्थैँ, तर जनताको चाहना कालु पाँडेलाई बनाउनुपर्छ भन्ने रहेछ । मैले आफ्नो इच्छालाई तिलाञ्जली दिएर जनताकै इच्छाअनुसार गएँ, किनभने जनता बलिया भएमात्र, दरबार बलियो हुन्छ । तर मण्डले राष्ट्रवादको र निरंकुश र सामन्त राजाका जिजुबराजु भएकाले छायाँमा पर्नुपरेको छ । तर पनि पृथ्वीनारायण देशका वास्तविक नायक हुन् । सबै नेपालीको पहिचान यिनैले दिएकाले यिनले सम्पूर्ण नेपालीको आदर सम्मान पाउनुपर्छ ।

पृथ्वीनारायणको इतिहास खोतल्दा थाहा हुन्छ, स्वाभिमानका नायकलाई समेत दासता र गुलामीका पक्षपातीहरूले बोकेर स्वार्थसिद्ध गर्न लागे भने परिवर्तनकारी शक्तिसमेत तर्सिएर पछाडि हट्ने रहेछन् । राष्ट्रिय एकता दिवस, संविधान र गणतन्त्र दिवसजस्तै महत्वपूर्ण छ । किनभने नेपाल स्वतन्त्र, सार्वभौम र अखण्ड राष्ट्र भएपछि मात्र राष्ट्रिय एकता सम्भव भएको हो । त्यसैले पृथ्वीनारायण र उनीसँग राष्ट्रिय एकता अभियानमा लागेका व्यक्तिकहरूका जीवनी, तिनका उपदेश देशको पाठ्यक्रममा राख्दा हुन्छ । पछिका राजा आततायी र निरंकुश भए भन्दैमा जीजुबाजेको प्रतिष्ठा नासिने र माफिने हुँदैन । पृथ्वीनारायणले हामीलाई दिएको पहिचानका आधारमा सार्वभौम अखण्ड स्वतन्त्र एकीकृत राष्ट्र नेपाल बनाएवापत त्यसका अभियन्ता र महानायकलाई स्वीकार मात्र गरिएको हो ।

टिप्स/जानकारी

स्कुल जाने बच्चालाई कस्तो टिफिन दिने ?

दिपु सिंह राजपुत			
१. टिफिन किन महत्वपूर्ण छ ? बच्चाको शारीरिक, मानसिक र बौद्धिक विकासमा खानपानको अत्यन्तै ठूलो भूमिका हुन्छ । विशेषगरी स्कुल जाने उमेरका बच्चाहरू दिनको धेरै समय विद्यालयमै बिताउने भएकाले उनीहरूले खाने टिफिन पोषणयुक्त, सुरक्षित र स्वादिलो हुनु आवश्यक हुन्छ । सही टिफिनले बच्चालाई ऊर्जावान बनाउँछ, पढाइमा ध्यान केन्द्रित गर्न सहयोग गर्छ र रोगबाट बचाउँछ । बिहानको नास्ता र दिउँसोको खानाबिचको समय लामो हुन्छ । यस समयमा बच्चालाई भोक लाग्छ र शरीरलाई ऊर्जा चाहिन्छ । यदि टिफिन राम्रो छैन भने बच्चा थर्कित, भर्किएन र पढाइमा ध्यान नदिने हुन्छ । त्यसैले टिफिनले: शरीरलाई आवश्यक ऊर्जा दिन्छ । दिमाग तेज बनाउँछ । रोग प्रतिरोधात्मक क्षमता बढाउँछ । अस्वस्थ जंक फुड खाने बानीबाट बचाउँछ ।	२. राम्रो टिफिनको विशेषता	स्कुलको टिफिन बनाउँदा निम्न कुरामा ध्यान दिनुपर्छ: पोषणयुक्त हुनुपर्छ । सजिलै पच्ने हुनुपर्छ । सफा र सुरक्षित हुनुपर्छ । बच्चाले मन पराउने हुनुपर्छ । घरमै बनेको हुनुपर्छ ।	ऊर्जा र दिमाग विकासका लागि । उदाहरण: बदाम, मृंगफली, घ्यू (थोरै) । ४. स्कुलका लागि उपयुक्त टिफिनका उदाहरण १. रोटी-तरकारी गहुँको रोटी र आलु, गाजर, सिमी जस्ता तरकारी स्वस्थ विकल्प हो । २. अण्डा उमालेको अण्डा वा अण्डा रोल पोषणयुक्त हुन्छ । ३. चिउरा भिक्स चिउरा, भुजा चना, बदाम, तरकारी मिसाएर बनाइएको चिउरा निकै राम्रो टिफिन हो । ४. फलफूल स्याउ, केरा, सुन्तला, पपीता जस्ता फलफूल दिन सकिन्छ । ५. स्यान्डविच घरमै बनाइएको तरकारी वा अण्डाको स्यान्डविच राम्रो विकल्प हो । ६. ढिडो वा भात (सानो मात्रा) केही स्कुलमा बच्चाले भात लैजान पनि
		रुचाउँछन्, तर हलुका र सफा हुनुपर्छ । ७. दही दहीले पाचन राम्रो गर्छ र पेट स्वस्थ राख्छ । ५. घरमै बनाइएको टिफिनको फाइदा बाहिरको जंक फुडभन्दा सुरक्षित । कम तेल, कम मसला । बच्चाको स्वास्थ्यअनुसार बनाउन सकिन्छ । आर्थिक रूपमा पनि बचत हुन्छ । ६. दिनहुँ एउटै टिफिन नदिने बच्चालाई दिनहुँ एउटै टिफिन दिँदा दिक्क लाग्न सक्छ । त्यसैले टिफिनमा विविधता ल्याउनु आवश्यक छ । उदाहरण: सोमबार: रोटी-तरकारी मंगलबार: चिउरा भिक्स बुधबार: स्यान्डविच बिहीबार: अण्डा र फलफूल शुक्रबार: दही र हल्का खाजा ७. टिफिनमा के दिनु हुँदैन ? चाउचाउ	चिप्स अत्यधिक मिठाइ कोल्ड ड्रिंक्स धेरै तेल र मसला भएको खाना यी खानेकुराले बच्चाको स्वास्थ्य बिगार्न सक्छ र मोटोपन, पेट दुख्ने, दाँत बिग्रने जस्ता समस्या पार्न सक्छ । ८. बच्चालाई पानी पिउन नबिर्सिन् भन्नुपर्छ टिफिनसँगै सफा पिउने पानी अनिवार्य दिनुपर्छ । पानी कम पिउँदा बच्चालाई टाउको दुख्ने, थकान हुने समस्या आउन सक्छ । ९. बच्चाको रुचिलाई पनि ध्यान दिनु जबरजस्ती खान नलगाई बच्चालाई मन पर्ने, तर स्वस्थ खाना छान्न सिकाउनुपर्छ । कहिलेकाहीँ बच्चासँग सल्लाह गरेर टिफिन बनाउँदा उनीहरू खुशीसाथ खान्छन् । १०. अभिभावकको भूमिका अभिभावकले: बच्चालाई स्वस्थ खानाको महत्व बुझाउनुपर्छ । आफै उदाहरण बन्नुपर्छ । बिहान हतारमा जंक फुड दिनु हुँदैन । टिफिन सफा र राम्रो कन्टेनरमा राख्नुपर्छ ।

९८६९७८९२७५, ९८००७६०६२२

प्रधान कार्यालय: बृटवल-११, माझगाउँ, रूपन्देही, लुम्बिनी प्रदेश नेपाल, फोन : ०७१-५३०६४०, ५३०६४० ईमेल: dailylumbini@gmail.com(Advt), lumbinipatras@gmail.com (News) मुख्य शाखा कार्यालय भैरहवा, फोन: ०७१-५७२२६७ [अनलाइन संस्करण](mailto:lumbinipatrika.com) lumbinipatrika.com